

פרשת כי תבוא

"השקיפה ממעון קדשך מן השמים וברך את עמך את ישראל ואת האדמה אשר נתת לנו כאשר נשבעת לאבותינו ארץ זבת חלב ודבש".

מי כאיכר, החי בחיק הטבע, חש בכל נימי נפשו את תלותו של האדם בחסדי הבורא. מה רב אושרו כשהוא זוכה לראות את ראשית פרי אדמתו לאחר חודשים של עבודה מייגעת ומפרכת. זוהי תפילת הודיה של איש הטבע המרהיבה בפשטותה ובחן תומה.

שתי תפילות ידועות לנו מן התורה: תפילת משה ותפילת האיכר המביא את ביכוריו לבית ה' תפילת איש האלקים ותפילת איש האדמה, שוות בעיני ה'.

(מתוך: "ממעייני האגדה" א. ארזי)

שיעור פרשת השבוע: לאחר התפילה שיעור אחה"צ - שעה 18.00

שבת כי-תבוא		ימי החול	
הדלקת נרות	18:42	זמן תפילין/טלית	05:28←05:31
מנחה	14:00	שחרית	06:00
ערבית ושיעור הרב		שחרית ב' (בביה"ס)	08:20
שחרית א'	06:45		
שחרית ב'	08:30	סוף זמן ק"ש	09:30←09:31
מנחה	13:30	מנחה א' (בחד"א)	13:15
מנחה (בני-עקיבא)	14:00	מנחה וערבית	18:45
לימוד "דור לדור"	17:10	שקיעה	18:53←19:01
צאת השבת	19:36	ערבית	20:10

שבת
שלום

כַּרְסָת כִּי תַמְוֹא

חלק נרחב מהפרשה עוסק בברכות ובקללות שיגיעו בעקבות המצב הנתון שבו שרוי עם ישראל.

אחד הדברים הבולטים ביותר במסכת הברכות והקללות הזו, הוא הפער העצום בין מספר הפסוקים המתארים את הברכות, למספרם של אלו המפרטים את הקללות. אחד עשר מול חמישים וארבעה.

אם נעיין לרגע, ונשווה ביניהם, נראה שהם באופן כללי מדברים על אותם הדברים, לעתים בהקבלה מושלמת: "בְּרוּךְ אַתָּה בְּעִיר, וּבְרוּךְ אַתָּה בְּשָׂדֶה... אָרוּר אַתָּה בְּעִיר, וְאָרוּר אַתָּה בְּשָׂדֶה."

אבל לרוב הקללה מפורטת בצבעוניות מחרידה, לעומת הברכה שמדברת על הקווים הכלליים.

"וְהוֹתֵרָה הַלְטוּבָה... יִכָּכֶה הַבְּשׂוּזָפֶת וּבְקִדְוֹת וּבְדַלְקֹת וּבְזוֹרוֹר וּבְזוֹרֵב וּבְשִׂדְפוֹן וּבְיִרְקוֹן."

ניתן לראות את ההבדל בבהירות גם בתיאור המצב הבטחוני. הברכות המתארות מלחמה פשוט מדברות על נצחון, למרות שאפשר היה לפרט על שלל המלחמה, הנחלות שנכבשו, המורל, ועוד. לעומת זאת, הקללות המקבילות מתעקשות לפרט מה קורה לצד המפסיד. השבי, הפחד, הבושה, והכל במילים קשות ומאיימות.

אמרה עממית מוכרת אומרת שאתה לא יודע מה יש לך, עד שאין לך אותו.

בחיי היום יום, אנחנו לא מדקדקים במצבנו, ולכן אנחנו לא מעריכים את כוחה של הפשטות והשגרה הטובה. התשובה הנפוצה "הכל טוב, ברוך ה'." טומנת בחובה שפע עצום של חיים בריאים וטובים, שבקלות חומקים מהכרה. לעומת זאת, ברגע שמשוהו קטן משתבש, פתאום אנחנו מודעים לו בחדות.

התורה, מתוך היכרות עם נטייה זו בחיינו, מעדיפה לחסוך בשכר ולהאריך בעונש. היא יודעת שכשהמצב טוב, הוא פשוט טוב. בלי תיאורים מתגלגלים על כמה האוכל טעים, הילד בריא, וההייטק פורח. לעומת זאת על כל דבר הטעון שיפור, קטן ככל שיהיה, יקומו ועדות, מחאות, ודיונים בעלון.

לשמחתנו, בא הנביא ישעיהו ומעדיף לעודד, ומאריך בהפטרה בתיאורו את נפלאות הגאולה, שתגיע לאחר שעם ישראל שוב ישכיל לשמוע בקול ה', לשמור ולעשות.

"תְּנוֹזֹת הַגְּזוּזִישֶׁת אָבִיא זָהָב, וְתְנוֹזֹת הַבְּרִיָל אָבִיא כְּסָף..."

הוא יודע, שברגע שהדברים מוזכרים, אנשים באמת מעריכים את מה שבידם, וכשיש מקום להכרת תודה, עם ישראל יודע להכיר את המצב הטוב שהוא שרוי בו.

שנוכח להכיר תודה, על כל הטוב שמסביבנו. השלווה והשקט, הבריאות והשפע. שבת שלום.

דברים אלו כתב בני גינזברג סמוך לפטירתו והוקראו בהלוויה בבית העלמין.

צידוק הדין

הגמרא במסכת ע"ז מספרת שכשהוציאו את ר' חנינא בן תרדיון לשריפה ואשתו וביתו לדברים אכזרים אמר הוא על עצמו צידוק הדין, לא הגעתי למדרגתו אך חשבתי שגם אני יכול לומר צידוק הדין.

הצור תמים פעלו פי כל דרכיו משפט, אל אמונה ואין עול צדיק וישר הוא. הצור תמים בכל פעל, מי יאמר לו מה תפעל, השליט במטה ובמעל, ממית ומחיה, מוריד שאול ויעל.

בחרת בי מכל משפחתי להקדים ולבוא לבית גנזך.

תודה שבחרת בי, ולקחת אותי מכל בני משפחתי, כאשר הם יכולים להעלות ולהמשיך להתפתח. אשרי שזכיתי לראות בהתקדמותם ושגשוגם. ועל כך אני מודה לך. לא חשוב כמה יחיה האדם, חשוב הוא מה יעשה בימי חייו, אתה הקוצב חיים לכל חי.

זיכית אותי בימי חיי בדברים נפלאים וטובים.

אשרי שזכיתי שמיום שעמדתי על דעתי, לא היה יום אחד שלא הנחתי תפילין, למעט יום א' של מלחמת יום כיפור, שלא היה לי תפילין והמלחמה היתה קשה ונוראית ולא היה סיפק בידי להגיע לתפילין.

אשרי שזכיתי לא לעזוב את א"י למעט לספורים לסיני ולירדן ללמוד ולחזות בגבול ארצנו הקדושה כפי שמתוארים בתנ"ך.

הצור תמים בכל מעשה, מי יאמר לו מה תעשה, האומר ועשה, חסד חנם לנו תעשה, ובזכות הנעקד כשה, הקשיבה ועשה.

אתם בני, בנותי וכל חמולתי, זכיתם לעבור תקופה לא קלה, בתקופת מחלתי. היהדות מלמדת אותנו גם איך להתאבל. שבוע פרידה מיועד לבכי, מיועד לצער על האובדן. גם בשבילי האובדן הוא גדול. רציתי להיות איתכם עוד הרבה שנים, אבל הקב"ה גזר ואנחנו נקיים.

תנו לעיניכם לבכות, אל תהיו כל כך עצורים, תבכו את הפרידה, תצטערו על מה שעוד יכולנו לעשות ביחד ולהנות ביחד.

לכן באים ימי השבעה, גם לבכות, גם להצטער על האובדן.

תבכו את מה שניסיתם לעשות ולתקן ולא הצלחנו, תבכו את האובדן לעמ"י, תבכו את הבילויים שעוד יכולנו לבלות ביחד.

הצער, הבכי, הוא נותן פורקן, להמשיך מתוך האובדן להיבנות.

כל השמחה של ארץ ישראל, שעוד יכולנו לעשות, לטייל ולבלות, להגיע למקומות רחוקים, נגדע, אך אתם תמשיכו לעשות.

גם בתחום עשיית מצוות והתפתחות הן ככלל והן כפרטים מבחינתי נגדע, אבל אני סומך עליכם שתמצאו את הדרכים איך להמשיך את העשייה.

על אובדן ההזדמנות צריך הרבה לבכות.

אך בתום ימי האבל, תעברו לזיכרון. הזיכרון הוא זיכרון גאולה. תזכרו את הדברים, את השמחה, את העשייה שעשינו ביחד, ותמשיכו מכח העשייה הזאת קדימה.

אסור להתאבל יותר מדי, כי אז חיים את העבר. צריך לזכור את העבר ולהבין ולהמשיך לעשות את הדברים.

תחיית המתים איננה תחיית העצמות שבקבר, תחיית המתים היא המעשים שלכם, מתוך החיים המשותפים שהיו לנו יחד, יש להמשיך לעשות.

אמרו חכמים: צדיקים במותם קרויים חיים. אני לא יודע אם אני צדיק, אבל מעשי צדקה וחסד שניסיתי לעשות, ומעשים שניסיתי לעשות לכלל ולכל אחד מכם, זה תחיית המתים.

ולכן תחיית המעשים קיימת לעולם, אם רק יודעים לזכור את המעשים ואיתם להתקדם.

חמולה יקרה שלי, חלקכם עוד בראשית הדרך, וכולכם בשלבי העשייה, זכרו גם את הקב"ה בכל עשייתכם, שלבו אותו בתוך כל התחומים שאתה עוסקים בהם, וזכרו שבזכות מעשיכם הקב"ה עושה את הישר בעיניו.

להגיד כי ישר ה' צורי ולא עולתה בו.

ה' נתן, וה' לקח, יהי שם ה' מבורך.

והוא רחום וְכַפֵּר עוֹן וְלֹא יִשְׁחִית, וְהַרְבֵּה לְהָשִׁיב אָפוֹ, וְלֹא יַעֲרִיב פֶּלַח חֲמָתוֹ.

קיבוץ סעד אבל על מותו של חברנו

בני גינזברג ז"ל

ומשתתף בצערה של המשפחה

הספד *keje* הרב ארי הַלְלוּיִתוּ *le* בְּנֵי

בנימין פנחס בן ציפורה,

כך שגור שמך בפינו שלוש פעמים ביום מאז תקפה אותך המחלה. כבר שבועיים, החל מראש חודש אלול שאנו מוסיפים בכל יום לאחר תפילת שחרית וערבית מזמור כ"ז שחיבר דוד המלך, מזמור 'לדוד ה' אורי וישעי'. נדמה שאין טוב ממנו בכדי לתאר אותך, בני, בתקופת מחלתך לכל שלביה. החל מראשיתה ועד לשבועות ולימים האחרונים בהם חשת וגם שידרת לסובבים אותך שאלו ימך האחרונים בטרם אתה נאסף אל אבותיך.

'לדוד, ה' אורי וישעי! ממי אירא? ה' מעוז חיי! ממי אפחד?'

ראית לנגד עיניך כל הזמן את בורא עולם, 'בורא רפואות' שמסוגל גם להיות 'אדון נפלאות'. נתת אמון מוחלט ברופאים מתוך הבנה שהם שלוחיו הנאמנים של הקב"ה. 'ורפא ירפא' – מכאן שניתנה רשות לרופא לרפאותי. האמון שנתת ברופאים לא עמד בסתירה למאמצי התפילה שנשאת, ונשאנו יחד איתך, כל קהילת סעד בשבועות האחרונים. לפני כחודש שוחחתי איתך כשהיית מאושפז בבית החולים. סיפרת לי על הנחת התפילין שהפכה לפעולה מסובכת במציאות בה צינורות הכימותרפיה מחוברים לגופך דרך ורידי היד. אבל מייד ספרת על ההתרגשות הגדולה שאחזה בך למראה השילוב המוזר על היד של רצועות התפילין עם הצינורות שחוברו לגופך בבית החולים. הרי זה השילוב הנכון והראוי בין השתדלות וביטחון, בין אמונה לעשייה! כך אמרת בקול חלוש אבל מלא בעוצמות חיים.

'בְּקֶרֶב עָלִי מְרַעִים לֶאֱכֹל אֶת בְּשָׂרִי צָרִי וְאֵיבֵי לִי הִמָּה כְּשֶׁלּוֹ וְנָפְלוֹ'

גם עליך קרבו מרעים לאכול את בשרך, ולא נתת להם לפגוע ברוח המיוחדת שהילכה בך והשפיעה על משפחתך ועל ידידיך ומכריך. המחלה אמנם ניצחה את הגוף, אבל אין מי שיוכל לכלוא את הרוח. אותה הרוח שביקשה בכל מאודה להמשיך ולהשתתף בשיעור הגמרא היומי למרות הקושי הגדול. משתתפי השיעור נעתרו בשמחה לבקשתך, והשיעור התקיים בביתך סביב השולחן, כשאתה יושב על הספה חלוש, בלי הרבה כוחות, יחד עם הגמרא. מאזין, מעיר הערות חשובות ומשתתף כחבר מן המניין. לפני כשבועיים בסיום אחד השיעורים סיפרת לי שאתה מחלק את כוחותיך במהלך היום ושומר אותם לדברים חשובים ומשמעותיים. "שיעור הגמרא היומי הוא אחד מהם, שהרי הוא זה שמעניק כוח להמשך", כך אמרת.

'אֶחָת שְׁאֵלָתִי מֵאֵת ה' אוֹתָהּ אֶבְקֵשׁ שְׁבֵתִי בְּבֵית ה' כָּל יְמֵי חַיֵּי לַחַזוֹת בְּנֵעָם ה' וּלְבַקֵּר בְּהִיכָלוֹ'

עוד רבות ידובר, בני, על פועלך הציבורי. שליח נאמן של הציבור הייתי. הן בעניינים שבחולין, בתפקידך החשוב במש"א, והן בעניינים שבקדושה בהיותך עומד בראש ועדת דת, ונושא בעול החשוב של 'חברא קדישא סעדי' בשנים האחרונות. בשנתיים האחרונות הצטרפה לה גם השליחות החשובה במועצה הדתית של 'שדות נגב', עת התחלת לעמוד בראשה ולדאוג לרווחת תושבי המועצה בתחום שירותי בדת. במחשבה שניה, אלו גם אלו, דברים שבקדושה הם, שהרי כל ענייני הציבור, גם ענייני החולין, דברים שבקדושה נחשבים מפאת כבודם של הרבים.

אם ניתן להגדיר את דרכי פעולתך בשתי מילים, מילים שכל אחד ואחת מבני ובנות קהילת סעד ישאו בזכרונם ויתנו אל ליבם – **איכפתיות והשקעה**.

ככלל, **אכפתיות** מקהילת סעד, גם על חשבון עולמך הפרטי והנוחות האישית.

איכפתיות והשקעה בצרכי הפרט מתוך הקשבה ורצון לתת מענה לעל אחד ואחת.

איכפתיות להווי החיים הרוחניים של קהילת סעד **והשקעה** בתחומים הנושקים לבית הכנסת בפרט ולדברים שבקדושה בכלל.

איכפתיות ודאגה לשמר את המסורות המיוחדות בסעד, ומאידך לסייע בהובלת השינויים בתחומים שונים ולהשקיע את מירב הכוחות כדי שהשינוי יוביל לצמיחה ולא ח"ו להיפך.

התגייסות בשמחה לכל משימה שנקראת. השתדלת לבצעה על הצד הטוב ביותר. גם בזמן ויכוחים וחילוקי דעת, ראו כולם שדברידך נבעו מתוך **איכפתיות** לחיי הכלל ודאגה לעתידו. לא תמיד קיבלו החברים את הצעתך, ואתה ידעת לכבד את הכרעתם.

זכויות רבות מלוות אותך היום בדרכך האחרונה, כפי שלימדנו התנא ר' יוסי בן קסמא במסכת אבות (פרק ו משנה ט): 'לפי שבשעת פטירתו של אדם אין מלוין לו לאדם לא כסף ולא זהב ולא אבנים טובות ומרגליות אלא תורה ומעשים טובים בלבד'.

מלווים אותך כל שיעורי התורה להם דאגת, ובהם השתתפת, מלווים אותך שעות רבות של ישיבות בצוותים שונים בהם נטלת חלק. מלווה אותך מצוה גדולה וחשובה, 'חסד של אמת', דאגה לנפטרים שהבאת למנוחת עולמים באדמת סעד ולמשפחותיהם.

אורית, דובי, חנוך, עדיאל, רננה, אלחנן, הודיה, יפתח ונריה - בנות ובנים יקרים, אתם ובני זוגכם,

דוד המלך לקראת סופו של מזמור מוצא נחמה אחת ויחידה:

'כי אבי ואימי עזבוני וה' יאספני' – ב"ה זכיתם לאמא נפלאה, ששימשה בתקופת המחלה כאשת ברית נאמנה וכמובילה מרכזית של הבית. שלא כדוד שמצא נחמה בה' בלבד, יכולים אתם להמשיך ולהתאגד, להיאסף, לתמוך ולהיתמך באמא.

בני היקר,

היה נא מליץ יושר בעד אשתך, רחלינקה והו' ריה, בעד אחיך ואחותך, בעד ילדיך – בניך ובנותיך, נכדיך ונכדותיך, שיכולים להיות גאים במורשת המיוחדת שאתה משאיר אחרך ולצעוד בעקבותיה.

היה נא מליץ יושר בעד קהילת סעד שכל כך אהבת להיות חלק ממנה, והיא השתדלה מאוד בשבועות האחרונים להרעיף עליך אהבה.

היה נא מליץ יושר בעד כל תושבי המועצה שכאמור לאחרונה השתדלת בתפקידך להגדיל תורה ולהאדירה.

היה נא מליץ יושר בעד כל העם היושב בציון, בעד ארץ ישראל שכה אהבת לטייל בשביליה ואף אנחנו צעדנו אחרך בביטחה בין הרים וגבעות.

ויקויים בנו מקרא שכתוב: 'בלע המנות לנצח ומחה א-דני קוק דמעה מעל כל פנים וחרפת עמו יסיר מעל כל הארץ פי קוק דבר'.

'לולא האמנתי לראות בטוב ה' בארץ חיים. קוה אל ה' חזק ויאמץ לך וקוה אל ה'.'

דברים לזכרו ולציפוי נשמתו של בני אינגרד ז"ל

אף שאיני ראוי ומתאים לשאת דברי הספד, חזקה עלי בקשתו – צוואתו של בני ז"ל כי אהיה נמנה על הסופדים לו ואין אני רשאי להיפטר מכך. הן כדי שלא אכלל ח"ו בדברי הגמרא במסכת שבת על המתעצל בהספדו של חכם, והן ביודעי כוונתו בזה הנובעת מהקשר העמוק שלו עם 'בית דוד' שאני מייצגו.

זכינו להכיר את בני כשמונה שנים, מאז שפנינה תחי' באה לביתנו ב'בית דוד'. בני הוביל את וועד משפחות הדיירות והיה שותף לכל הנעשה ב'בית דוד'. בני היה מהאומרים מעט ועושים הרבה. באישיותו המיוחדת, בתבונה ובחכמה בהם ניחן סייע במאבק שליווה את 'בית דוד' בהחלטה לעבור ממסגרת של 'מעון סגור' שדיירותיו מוסתרות מעין זר, למתכונת של מערך דיור בקהילה בו הדיירות מתגוררות בתוך הקהילה, יוצאות מידי יום למרכז התעסוקה, ומשולבות בחיי הקהילה בהן גרות. בני התייצב כדרכו בקודש בכל עת ובכל מקום בו נדרש, כשאינו חוסך מאמץ לעזור ולסייע, ודבריו שיצאו מהלב נכנסו אל לב שומעיו.

כאשר בקשתי להגדיר לעצמי את בני, עלו לפני דבריו של הרמב"ם בפרק חמישי מהלכות יסודי התורה, העוסקים בהגדרת המושג קדוש השם. וזה לשונו של הרמב"ם שם על מי שידיבורו בנחת עם הבריות ודעתו מעורבת עימהם ומקבילן בסבר פנים יפות ונעלב מהן ואינו עולבן מכבד להן ואפילו למקילין לו ונושא ונותן באמונה... עד שימצאו הכל מקלסין אותו ואוהבין אותו ומתאוין למעשיו הרי זה קדש את השם ועליו הכתוב אומר ויאמר לי עבדי אתה ישראל אשר בך אתפאר'.

בני 'חי' על קידוש השם. הוא קידש שם שמיים בחיי היומיום שלו: באמונתו השלמה והתמימה בבורא עולם, בשמירת תורה ומצוות ובמידות הטובות ודרך הארץ שכה אפינו אותו. בני לא שמר סגולות ואוצרות רוח אלו לעצמו. בכל מעגלי חייו הוא הקרין אותם לסובבים אותו. יחד עם רעייתו רחל תבדל לחיים טובים וארוכים גדלו וחינכו את ילדיהם בדרך זו והביאו מטוב דרכה לסובבים אותם.

בני, אתה עולה ומתייצב לפני כסא הכבוד ומביא איתך מטען ענק של תורה ומעשים טובים. כמו שאומרת המשנה במסכת אבות: 'בשעת פטירתו של אדם אין מלווין לאדם לא כסף ולא זהב ולא אבנים טובות ומרגליות אלא תורה ומעשים טובים'.

אני מתאר לעצמי בני, כי עוד לפני שישאלו אותך שם אי אלו שאלות, אתה תקדים ותשאל כדרכך: 'מה אפשר לעזור?' אז בני בבקשה, תהיה מליץ יושר על כולנו, על רעייתך רחל, ילדיך וצאצאיך שיחיו, על קהילת 'סעד', על יושבי ארץ ישראל ועל 'בית דוד'.

תהא נשמתך צרורה בצרור החיים ותעמוד לגורלך לקץ הימין ובה לציון גואל במהרה בימינו אמן.

חיים פוקס, מנכ"ל 'בית דוד'

בנימין פנחס אינלגראד

בנימין פנחס בן יוסף וציפורה
אוהב ה', איש אמת, דבק בתורה
מאיר את העולם באור יקרות
מגדל את בניו לתפארת הדורות

בנימין פנחס איש תורה ועבודה
עיני הכל נשואות אליך בתודה
ציינת כי לא מספר השנים חשוב
אלא עשיית הטוב ולכולם להיות קשוב
איש של צדק, איש של צדקה
כל נשמתך היא נשמה זכה

את פנינו הדמעות שוטפות
כשכנפי המלאכים את גופך עוטפות
וקול דממה דקה יוצא מהיכלו של האל
כשבניך העומדים לידך זועקים "שמע ישראל"
מתקשים מאוד לשאת את הדממה
ומבקשים מהאל שישלח נחמה

ועתה כשאל כיסא הכבוד עלית
ואת גזר דינו של הבורא עליך קיבלת
בסופו של קיץ בין חום ואבק
בין חיוך ושחוק, בכי ומחנק
בטוחים כי תעמוד איתן מול האל
ותחזק את ידיו של המלאך רפאל

בנימין פנחס פרשת כנפיך לרקיע
אל הוריד יוסף וציפורה הינך מגיע
וביחד תמשיכו כצוות לעבוד במרץ
שנפשכם בטוב תליו, וזרעכם יירש ארץ.

תהא נשמתך צרורה בצרור החיים

דיסק האוהב - רמי

שיעור ההלכה אקטואלית

עם סיומה של שנה ותחילתה של אחרת, אנו מחדשים בשעה טובה את השיעור בהלכה אקטואלית שיתקיים אי"ה בליל שבת מיד לאחר תפילת ערבית. עד תחילתו של שיעור החורף נקצר מעט את זמן השיעור.

בואו בשמחה,

הרב ארי

החוג "מסע אל ספר הזוהר" בהנחיית שפרה אסולין מחדש את פעילותו.

מוזמנים משתתפים חדשים.

השנה נתחיל בענייני הימים הנוראים ולכן המפגשים הקרובים יהיו בתאריכים הבאים:

יום ששי, ערב שבת פרשת "ניצבים"

יום ששי, ערב שבת "שובה"

יום ששי, ערב שבת "האזינו".

לאחר החגים נפרסם את התאריכים הבאים.

השיעורים מתקיימים בחדר ההנצחה בין השעות 8:00-9:30.

בבקשה להירשם לחוג במייל של ועדת תרבות.

תודה ולהתראות.

חגית רפא

מפגש ותיקים

אנחנו שמחים להזמינכם למפגש ותיקים בו נשמע ונשמיע. הנוכחות של כל אחד ואחת חשובה לנו מאוד על מנת

לייצר פעילות מיטבית ואפקטיבית. המפגש מיועד לבני 60+.

המפגש יתקיים ביום ראשון כ'ב אלול 6.9 בשעה 20:00 בחדר"א ימין.

(שימו לב לשינוי השעה)

בהזדמנות זו נרים כוסית לשנה החדשה!

בואו בשמחה!

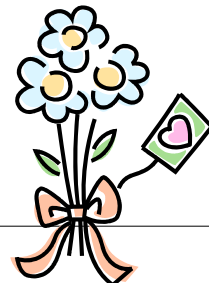
ל ותיקים

למסכת אולן ומור אורן - ברכות לראש השחרור מהשירות

הלאומי והצבאי.

אלו והצליחו ככל אשר תפנו!

1307 חומ"ש וקהילת סעד

דו"ח פרויקט - שבוע 13

השבוע שהיה: נפתח המתחם התפעולי לשימוש, נצבע הקרניז, (קניז-ש"ע, זכר - כרכוב, מסגרת בולטת מסביב לבניין, לפתח או לכלי. מקור המילה בצרפתית, ושפות אחרות) שמעל המתחם התפעולי. בנוסף - נצבעו חלק ממסתורי האשפה (בחלק החיצוני שלהם), נמשכה הטמנת קו הביוב בתוך משק הילדים, התקדמה בניית מרכזיית החשמל החדשה.

השבוע שיהיה: המשך צביעת מסתורי האשפה מבחוץ ומבפנים, בניית פסי האטה לאורך הכבישים, המשך טיפול בכביש הגישה לשכונת "שקד".

באופן כללי – עברנו את החלק הקשה והמורכב של הפרוייקט. נשאר הרבה פרטים קטנים ונקודתיים לתיקון ולשיפור - אבן שפה שנשברה, השלמת מרווחים בריצוף המדרכות, השלמת שבילים וכו'. על כל פרטי הסיום ("פינישים" בלעז) נעבוד בשבועות הקרובים.

קו מים חדש לאזור המשקי: עם שובו של יואל ע' מהחופשה, יתחיל הקבלן השבוע להניח קו מים חדש. הקו יצא מהרפת ויימשך לכיוון מפעל הגז החדש.

בטיחות: אנו שבים ומזכירים לציבור לנסוע במהירות המתאימה לאורח החיים של ישוב מרובה ילדים, אופניים, קלנועיות וכו', לעצור ולהאט במקומות הנדרשים גם אם עדיין לא הוצבו תמרורים ופסי האטה.

אנו שוקדים על מציאת פתרון לחניית קלנועיות לעובדות המתפרה ומקווים להתקדם גם במשימה זו בקרוב.

אליס ואתי

"בן אדם מה לך נרדט"

סליחות

במוצאי שבת ניפגש בבית הכנסת בשעה 23:00 לשיעור של הרב ארי בענייני דיומא

ב23:30 - סליחות

במהלך השבוע יתקיימו סליחות בבית הכנסת בשעה 22:30 ובשעה 22:40

סליחות בנוסח הספרדים ועדות המזרח יתקיימו בלילות חמישי ומוצ"ש 00:15

במוצאי שבת הבאה (פרשת ניצבים) יתקיים בבית הכנסת מניין סליחות בנוסח משולב ב23:30

הציבור מוזמן.

"במזל אי יום מנוחה קידמנוק תחילה"

רכביס לסוכות

הזמנת רכבים לחופשת סוכות יש לבצע עד לתאריך 16/9 ג' תשרי.

רכבי 7 מקומות על בסיס רכב פנוי.

וצדת רכב

ברכות ואיחולים...

ברכות מלא טוב

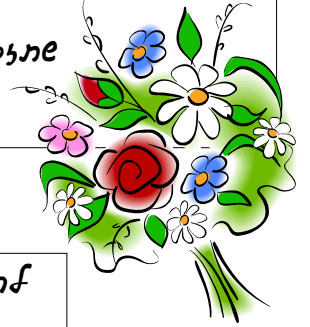
לחנה שהם

אהודת הנכד, בן אליאק ואלצד

קהילת סעד

לפנני ולריוצות - ברכות חמות לראל נישואיכם
לרחלי ויחזקאל אנדאו, ולכל המשפחה המורחבת
שתזכו להמון שמחה ונחת!

לחנה'לה וטוביה אלהרט, לרחל סימון ולכל המשפחה המורחבת

ברכות לראל נישואיכם של רתם צבי"ל אי

שתזכו להמון שמחה ונחת - קהילת סעד

הצ'בור מולמן להרמת כוסית

השבת בשעה 18.00

בדשא שליד ביתנו

לכהוד נישואי רתם צבי"ל אי

חנה וטוביה אלהרט

ברכות מלא טוב מיקי וחנני'ה פראכטר

לראל בר המצווה של הנכד יהונתן יאיר,

בן אשרון ואלצד

שתזכו להרבה נחת!

טעות לצולאט חולצת...

בעלון הקודם שכחנו לברך עוד שני ילדים העולים
לכיתה א', בברכת הצלחה בלימודים: מוריה אלון
ואליה-דוד קרבאל.

עמכם הסליחה

לדי